

Vergaderjaar 1988–1989

21 074

Bijlagen B 2, E 4, E 5 en F 3 bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures; Kyoto, 18 mei 1973

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 22 maart 1989. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer dan wel de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen of van Aruba te kennen worden gegeven uiterlijk op 21 april 1989

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 maart 1989

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet¹, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de bijlagen B 2, E 4, E 5 en F 3 behorende bij de op 18 mei 1973 te Kyoto tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures (Trb. 1975, 92 en 1989, 39).²

Een toelichtende nota bij deze bijlagen gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

¹ Art. 91 (1), add. art. XXI, (1) (a) G.W. en art. 61, (3), G.W. 1972

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek

S-IZ

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

De onder auspiciën van de Internationale Douaneraad op 18 mei 1973 te Kyoto tot stand gekomen Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures is met de daarbij behorende Bijlage E.3 inzake de douane-entrepots op 8 september 1977 voor Nederland in werking getreden. Sedertdien zijn door Nederland nog twaalf andere Bijlagen aanvaard. Elke Bijlage heeft betrekking op een bepaalde douaneprocedure (of een onderdeel daarvan). Partij bij de Overeenkomst zijn onder andere de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap en de Gemeenschap zelve. Voor een uiteenzetting van het doel van de Overeenkomst en de daaruit voortvloeiende verplichtingen moge worden volstaan met te verwijzen naar de desbetreffende toelichtende nota's (kamerstukken II 1976/77, 14 381, nr. 1 en 1978/79, 15 581, nr. 1).

Voor wat betreft de Overeenkomst zij in herinnering gebracht, dat zij zelve bestaat uit een raamwerk van algemene bepalingen die met name de structuur van de 31 bijlagen en de relatie tussen Overeenkomst en Bijlagen aangeven. Elke door de Internationale Douaneraad tegelijk met de Overeenkomst, dan wel later door de Raad vastgestelde Bijlage die door een overeenkomstsluitende partij wordt aanvaard, wordt voor haar geacht een integrerend onderdeel van de Overeenkomst uit te maken (artikel 8). Gelet op de bindende aard van de Bijlagen komt het aanvaarden van Bijlagen voor het Koninkrijk neer op het aangaan van overeenkomsten in de zin van artikel 91 van de Grondwet.

Te aanvaarden of op te zeggen Bijlagen en te maken of in te trekken voorbehouden behoeven derhalve de goedkeuring van de Staten-Generaal. Er zij voorts aan herinnerd, dat de vraag of, en zo ja, onder welke beperkingen een Bijlage door het Koninkrijk kan worden aanvaard, bepaald wordt door de resultaten van het overleg in EEG-verband. Zoals in de toelichtende nota's bij de Overeenkomst is vermeld, is het, wanneer het gaat over een onderwerp ten aanzien waarvan een gemengde bevoegdheid van de EEG en de Lid-Staten bestaat, formeel niet mogelijk dat een Bijlage wordt aanvaard door alleen de EEG, dan wel door één of meer Lid-Staten.

Voorts is in EEG-verband overeengekomen dat, als de Gemeenschap op gebieden waar de exclusieve bevoegdheid bij de EEG berust voorbehouden maakt of intrekt, de Lid-Staten hetzelfde doen. Op gebieden die tot de uitsluitende bevoegdheid van de Lid-Staten behoren, kunnen de Lid-Staten individueel voorbehouden maken.

Aanvaarding van de vier nieuwe Bijlagen door de EEG

In EEG-overleg is vastgesteld, dat thans opnieuw vier Bijlagen door de EEG en de Lid-Staten aanvaard kunnen worden, zij het dat met betrekking tot enkele bepalingen daarvan voorbehouden noodzakelijk zijn. Het betreft:

- Bijlage B.2 betreffende de invoer met vrijstelling van de rechten en belastingen bij invoer van goederen die tot verbruik worden aangegeven;
- Bijlage E.4 betreffende het actieve veredeling-terugbetalings-systeem;
- Bijlage E.5 betreffende de tijdelijke invoer met wederuitvoer in ongewijzigde staat;
- Bijlage F.3 betreffende de douaneformaliteiten voor reizigers.

Bij Besluiten van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 30 november 1987 (nr. 87/594/EEG en 87/593/EEG) en van 7 juni 1988

(88/355/EEG en 88/356/EEG), houdende aanvaarding in naam van de Gemeenschap van deze Bijlagen bij de Internationale Overeenkomst inzake de vereenvoudiging en harmonisatie van douaneprocedures (PbEG 1987 nr. L 362 en PbEG 1988, nr. L 161), zijn de Bijlagen zowel verbindend geworden voor de EEG als voor de Lid-Staten, voor zover het zaken betreft die onder de exclusieve bevoegdheid van de EEG vallen.

Ten aanzien van de vier Bijlagen is door de EEG een algemeen voorbehoud gemaakt. Dit algemene voorbehoud beoogt duidelijk te maken dat de wetgeving van de Gemeenschap (nog) niet volledig in de Bijlagen vervatte materie regelt. De Normen en Aanbevelingen waarop de EEG een bijzonder voorbehoud heeft gemaakt en de op deze voorbehouden gegeven toelichtingen zijn opgenomen in de bijlage bij deze nota.

Aanvaarding van de Bijlagen door Nederland

De hiervoor genoemde Bijlagen B.2, E.4, E.5 en F.3 zullen thans ook door Nederland moeten worden aanvaard daar het onderwerpen betreft ten aanzien waarvan een gemengde bevoegdheid van de EEG en de Lid-Staten bestaat. Daarbij zullen voor zover het zaken betreft welke tot de bevoegdheid van de nationale wetgever behoren, voorbehouden moeten worden gemaakt met betrekking tot die onderdelen van de Bijlagen welke afwijken van de nationale wetgeving, wanneer handhaving van deze wetgeving de voorkeur verdient.

In verband met het feit dat de betrokken douaneprocedures in Nederland thans reeds grotendeels overeenstemmen met de inhoud van de Bijlagen wordt zulks slechts op twee punten wenselijk geoordeeld. Te weten een voorbehoud ten aanzien van Aanbeveling 5 van Bijlage E.5 en een voorbehoud ten aanzien van Aanbeveling 31 van Bijlage F.3.

Met betrekking tot de Bijlagen afzonderlijk moge het volgende worden opgemerkt.

Bijlage B.2 betreft de invoer met vrijstelling van rechten en heffingen bij invoer ten aanzien van goederen die onder welomschreven voorwaarden en voor een welbepaald doel worden ingevoerd. Redenen voor het verlenen van bovengenoemde vrijstelling kunnen zijn:

- invoer van filantropische of humanitaire aard;
- bevordering van de ontwikkeling van onderwijs, wetenschap en cultuur;
- verbetering van de internationale betrekkingen;
- streven naar goed administratief beheer;
- vermindering van kosten die buiten verhouding staan tot de in te vorderen bedragen;
- etc.

In EEG-verband is deze materie geregeld in Verordening (EEG) nr. 918/83 van 28 maart 1983 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (PbEG L 105).

Bijlage E.4 voorziet voor ingevoerde goederen die na verwerking, bewerking of herstelling weder worden uitgevoerd, in een gehele of gedeeltelijke teruggave van bij invoer geheven rechten en heffingen.

In bepaalde gevallen is teruggave bij uitvoer ook toegestaan voor ingevoerde goederen waarvoor bij invoer de rechten en heffingen bij invoer zijn voldaan en die in ongewijzigde staat wederuitgevoerd worden.

In EEG-verband is deze materie geregeld in Verordening (EEG) nr. 1999/85 van 16 juli 1985 van de Raad van de Europese Gemeenschappen betreffende de regeling actieve veredeling (PbEG L 188).

Bijlage E.5 betreft de tijdelijke invoer met (gedeeltelijke) voorwaardelijke vrijstelling van rechten en heffingen bij invoer ten aanzien van

goederen die voor een bepaald doel zijn ingevoerd en bestemd zijn om in ongewijzigde staat weer te worden uitgevoerd. Dit echter met uitzondering van voorwerpen die tijdelijk worden ingevoerd door reizigers voor hun persoonlijk gebruik en met uitzondering van particuliere vervoermiddelen. In EEG-verband is deze materie geregeld in Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer (PbEG 1982, nr. L 376).

Tijdelijke invoer dient volgens Aanbeveling 5 te worden toegestaan, ongeacht het land van oorsprong, van herkomst of van bestemming van de goederen. Op grond van artikel 2 en 2a van de In- en uitvoerwet van 5 juli 1962 (Stb. 295) en artikel 3 lid 1 van de Sanctiewet 1977 van 15 februari 1980 (Stb. 93) kunnen echter regels worden gesteld, die de tijdelijke invoer van goederen verbieden, indien deze een bepaalde oorsprong, herkomst of bestemming hebben. Omdat het wenselijk wordt geacht deze mogelijkheid te behouden, is het nodig op aanbeveling 5 een nationaal voorbehoud te maken.

Bijlage F.3 heeft betrekking op douaneformaliteiten voor alle reizigers, zowel niet-ingezetenen als ingezetenen die hun land verlaten of daarnaar terugkeren, ongeacht de wijze van vervoer, evenals op de goederen welke deze reizigers als lijfgoederen in hun bagage of in hun vervoermiddel met zich voeren. Zij is eveneens van toepassing op hun particuliere vervoermiddelen (motorrijtuigen, schepen, luchtvaartuigen). Door toepassing van deze Bijlage zal de doorstroming van reizigers bij de noodzakelijke douanecontroles worden vergemakkelijkt. In EEG-verband is deze materie geregeld in Verordening (EEG) nr. 3599/82 van de Raad van 21 december 1982 betreffende de regeling tijdelijke invoer, Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van de communautaire regeling inzake douanevrijstellingen en Richtlijn (EEG) nr. 69/169 van de Raad van 28 mei 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de vrijstellingen van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven in het internationale reizigersverkeer.

Volgens Aanbeveling 31 zou door de douaneautoriteiten voor de tijdelijke invoer van de particuliere vervoermiddelen van niet-ingezetenen geen douanedocument en geen zekerheid geëist moeten worden.

Op grond van artikel 65, lid 16 van de Regeling vrijstellingen belastingen bij invoer van 2 juli 1985 (Stcrt. 1985, 134) wordt evenwel deze vrijstelling slechts verleend indien een ambtelijke verklaring waarvan de geldigheidsduur niet is verstreken, bij het pleziervaartuig aanwezig is. Deze verklaring, die is opgenomen in Bijlage XV van bovengenoemde Regeling, wordt opgemaakt op het moment van eerste binnenkomst hier te lande en bevat gegevens met betrekking tot het vaartuig en de eigenaar. De geldigheidsduur van deze verklaring wordt afgestemd op de duur van het verblijf hier te lande en bedraagt in ieder geval niet meer dan twaalf maanden. Met behulp van deze verklaring vinden in het binnenland alsmede bij een volgende binnenkomst controles plaats op het in acht nemen van de termijn van wederuitvoer. Het wordt wenselijk geacht deze controlemogelijkheid te behouden. In verband hiermede wordt voorgesteld een nationaal voorbehoud te maken op Aanbeveling 31.

Koninkrijkspositie

Aangezien de Overeenkomst van Kyoto voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland geldt, wordt thans ook alleen voor Nederland

Gelet op het bepaalde in artikel 25a, vierde lid juncto derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State, blijft openbaarmaking van het advies van de Raad van State en het nader rapport achterwege.

goedkeuring gevraagd ter zake van de aanvaarding van Bijlagen B.2, E.4, E.5 en F.3.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
B.-J. M. van Voorst tot Voorst